

Рискова професия

Траурният марш на руските генерали или серия от „случайности“

Не е тайна, че руските генерали твърде често умират и доста рядко от естествена смърт. В тази статия доброволците от международното сдружение [InformNapalm](#) се опитаха да съберат изчерпателен списък на едни от най-загадъчните и мистериозни смъртни случаи на генерали и адмирали в най-новата руска история.

Обстоятелствата около смъртта на тези хора в повечето случаи остават напълно неизяснени. Читателите имат правото сами да преценят дали всички са нещастни случаи, убийства, самоубийства или обикновена смърт от старост или болест. Съставихме и инфографика за смъртните случаи през управлението на двамата последни руски президенти.

Ето конкретните данни:

1. **Маршал** на СССР, началник на Генералния щаб на Въоръжените сили на СССР и първи заместник-министър на отбраната на СССР (1984–1988 г.) **Сергей Ахромеев**, който след провала на пуча на ГКЧП се самоубива в кремълския си кабинет на 24 август 1991 г. (по това време Ахромеев е съветник на Михаил Горбачев по военните въпроси). Материалите по делото за самоубийството му са противоречиви. На първо място, начинът на самоубийството: маршалът решава не да се застреля, а да се обеси в седнало положение. На второ място, опитите му за самоубийство са били два по показания на свидетели, които са се видели с Ахромеев и са

получили заповеди от него по телефона в интервала между двата опита да се самоубие. Трето, един от свидетелите разказва, че в същия този интервал някои са влизали и излизали от кабинета му. И четвърто, следователят доста дълго време не е допускан до

Траурният марш на руските генерали

 Ахромеев маршал самоубийство †1991 08 24	 Гусев генерал-полковник автомобилна катастрофа †1992 11 30	 Егорин контраадмирал автомобилна катастрофа †1993 02	 Баранников армейски генерал инсулт, мозъчен удар †1995 07 21	 Ломанов генерал-майор пълно прожекствие †1996 05 22	 Волков генерал-майор застреля се †1996 06 18	 Шиполов генерал-майор хвърля се през прозорец †1997 05 05	 Рохлин генерал-лейтенант застрелян †1998 07 03	 Батурин генерал-майор автомобилна катастрофа †1998 07	 Шалаев генерал-майор автомобилна катастрофа †1998 08 07	 Угрумов адмирал сърдечен удар, инфаркт †2001 05 31	 Лебед генерал-лейтенант катастрофа с хеликоптер †2002 04 28
 Иванушин армейски генерал умира от старост †2002 06 04	 Шевелев генерал-майор изгорен в автомобил †2002 09 19	 Колесник генерал-майор починал †2002 10 30	 Шатохин генерал-лейтенант автомобилна катастрофа †2002 11 05	 Шифрин генерал-лейтенант във военни действия †2002 11 15	 Максимов армейски генерал починал †2002 11 17	 Герцев генерал-майор автомобилна катастрофа †2002 09 11	 Платошин генерал-майор застрелян †2002 02 09	 Трофинов генерал-полковник застрелян †2005 04 10	 Печенкин генерал-полковник сърдечен удар, инфаркт †2007 12	 Власов генерал-полковник застрелян †2008 02 21	 Трошев генерал-полковник автомобилна катастрофа †2008 09 14
 Липинский генерал-майор убит †2008 12 29	 Рогачев генерал-майор застрелян †2009 02 22	 Петров генерал-майор отровен †2009 06 21	 Иванов генерал-майор загинал †2010 08 16	 Чевризов генерал-майор застреля се †2010 10 04	 Дубров генерал-лейтенант хвърля се под влак †2010 10 30	 Дебашвили генерал-лейтенант убит †2010 10 30	 Ачалов генерал-полковник починал (заболяване) †2011 06 23	 Морев генерал-майор застреля се †2011 08 26	 Шебаршин генерал-майор застреля се †2012 03 30	 Грачев армейски генерал инсулт /отравяне †2012 09 23	 Скопинцев генерал-лейтенант катастрофа с хеликоптер †2012 12
 Бондарев генерал-майор обесан се †2013 04 19	 Устименко вицеадмирал застреля се †2014 01 03	 Апанасенко контраадмирал самоубийство †2014 02 07	 Саплин генерал-майор застреля се (рак) †2014 04 18	 Гудков генерал-майор застреля се †2014 06 08	 Колесников генерал-майор от полковника хвърля се през прозорец †2014 06 16	 Мишанин генерал-майор застреля се †2014 07 21	 Бучнев генерал-майор застреля се †2015 01 03	 Кудрявцев генерал-лейтенант обесан се †2015 01 06	 Шушукин генерал-майор сърдечен удар, инфаркт †2015 12 27	 Сергун генерал-полковник починал †2016 01 03	 Кой е следващият? Списъкът не е пълен и може да се допълва

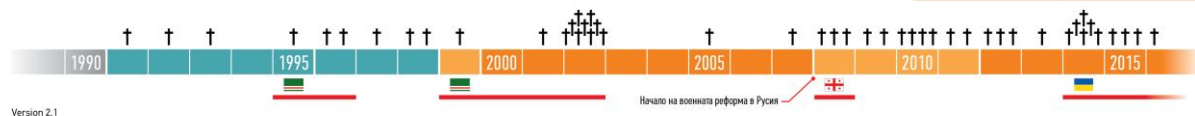
При управлението на Борис Елцин
 При управлението на Владимир Путин
 Активна фаза на военен конфликт

www.informnapalm.org
 Creative Commons CC BY

Подробният материал четете на сайта на Международното доброволческо общество InformNapalm

	15 застрелян /застрелява се
	11 транспортно произшествие
	2 обесане
	16 друго
	3 възможно, естествена смърт

мястото на произшествието и му е забранено да разпитва свидетели. На 1 септември 1991 г. маршал Ахромеев е погребан в Троекуровското гробище без военни почести.

2. **Генерал-полковник Гусев** загива в автомобилна катастрофа на 30 ноември 1992 г. в Москва. Носят се слухове, че това е планирано убийство, защото секунди преди инцидента шофьорът на Гусев внезапно губи съзнание. Причината за внезапното му неразположение не е установена.

3. През февруари 1993 г. на път за летището във Владивосток в резултат на сблъсък на служебната „Волга“ с камион „ЗИЛ“ умира началникът на отдел „Военно контраразузнаване“ (ВКР) на Тихоокеанския флот **контраадмирал Егоркин**. Той пътува за Москва за съвещание на ръководителите на специалните служби и службите по сигурност на Русия във връзка с борбата срещу организираната престъпност и корупцията.

4. **Армейски генерал Баранников**, бивш министър на вътрешните работи на РСФСР (1990–1991 г.), последният министър на вътрешните работи на СССР (1991 г.) и министър по сигурността на РФ (1992–1993 г.). Работи по Карабахския конфликт. Участва в

ареста на Министъра на отбраната на СССР Язов след августовския пуч през 1991 г. На 21 юли 1995 г. умира на вилата си от инсулт, като по-рано лежи в затвора Лефортово за организиране на масови безредици през септември–октомври 1993 г.

5. На 22 май 1996 г. пиян милиционер удря пешеходец, в резултат на което е загинал ръководителят на ГРУ към Генералния щаб **генерал Ломанов**.

6. На 18 юни 1996 г. се самоубива генерал-майор от бронетанковите войски **Волков**. Застрелва се с пистолет, получен като награда от Елцин. Волков е заместник-началник на Главното управление на казаческите войски, член на временната наблюдателна комисия за регулиране на военния конфликт в Чечения, както и отговарящ за размяната на пленници.

7. На 5 май 1997 г. се самоубива **генерал-майор** от ГРУ **Шипилов**. Хвърля се през прозореца на апартамента си на ул. „Крилатские холми“. Не оставя предсмъртно писмо, но по версия на разследването причината за смъртта му е психическо заболяване, което се проявява след завръщането на генерала от Югославия. Шипилов в началото на 90-те е военно аташе в Югославия (по време на военните действия там) и организира мирните преговори за решаване на югославския конфликт.

8. **Генерал-лейтенант Рохлин** ръководи превземането на президентския дворец и редица райони в Грозни. Бил е контактното лице в преговорите за прекратяване на огъня с чеченските полеви командири. Отказва се от Герой на Русия за превземането на Грозни: *„В гражданска война пълководците не трябва да търсят слава. Войната в Чечения не е слава за Русия, а беда“*. През 1997 г. Рохлин създава свое политическо движение, което е опозиция на властта. Според някои слухове планира преврат, а според други – импийчмънт на Елцин. През нощта на 3 юли 1998 г. е намерен застрелян на вилата си. В убийството е обвинена съпругата му.

9. През същия юли на 1998 г. в автомобилна катастрофа загива заместник-началникът на ГУБОП към МВР **генерал-майор Батурин**. Смъртта му в някои руски медии се свързва с разследването на убийството на журналиста Дмитрий Холодов, който е разработвал тема за корупцията в Министерството на отбраната на РФ. На подсъдимата скамейка в обвинение за убийството на Холодов попада група от военнослужещи от 45-и полк на спецназ към ВДВ начело с началника на разузнаването на ВДВ Поповских (*съдът оправдава всички*). Оказва се, че ВДВ участват в специални операции за физическо отстраняване на руски и чужди граждани както в Русия, така и в чужбина. По време на делото следствието стига до ГУБОП на МВР и до самия Батурин, който лично е

подписал документите за спец акцията на войниците от 45-и полк. Скоро след това Батурин умира.

10. На 7 август 1999 г. в Ступински район на Подмосковието, след като губи контрол над автомобила си умира началникът на управление в ГРУ **генерал-майор Шалаев**.

11. На 31 май 2001 г. в селище Ханкала (Чечения) на територията на щаба на руската военна групировка от сърдечен удар внезапно умира **адмирал Угрюмов**. Званието „адмирал” му е присъдено в навечерието на 30 май. Угрюмов е заместник-директор на ФСБ и ръководител на Департамента за защита на конституционния ред и борбата с тероризма. От 2001 г. съчетава тази работа и с поста си на ръководител на Регионалния оперативен щаб в Северен Кавказ.

12. **Генерал-лейтенант Александър Лебед** загива на 28 април 2002 г. в катастрофа с хеликоптер МИ-8 в Красноярски край. Генерал Лебед заедно с генерал Рохлин често са споменавани за вероятните кандидати за ръководители на военен метеж в РФ.

13. През 11 септември 2002 г. в автомобилна катастрофа на 45-и километър от Киевското шосе умира **генерал-майор Герцев**, началник на едно от управленията на Главното ракетно-артилерийско управление към Въоръжените сили на Руската федерация.

14. **Генерал-майор** от Федералната гранична служба **Платошин** е застрелян в „Мерцедеса“ му с личния му пистолет случайно от спътник в автомобила край Чебоксари, фамилията на който променят в „интерес на разследването“. Инцидента се случва през септември 2002 г. Платошин е командващ на въздушната група на ФПС в Таджикистан, както и отговаря за борбата с наркотици на таджико-афганистанската граница.

15. На 4 юни 2002 г. умира **армейския генерал Ивашутин**, първи заместник-председател на КГБ на СССР (1954–1963 г.), и. д. председател на КГБ на СССР (5 -13 ноември 1961 г.), началник в ГРУ и заместник-началник на ГЩ на СССР (1963–1986 г.). През 2002 г. генерал Ивашутин е на преклонна възраст, така че по-скоро е починал без външна намеса.

16. **Генерал-майор Шевельов** е намерен опожарен в личния си автомобил в Раменски район на Подмосковието на 19 септември 2002 г. На вилата му са открити следи от влизане с взлом и грабеж. Според разследването, крадците са го изгорили в собствената му кола, предварително преместена в съседното населено място. До 1997 г. Шевельов работи във Федералната правителствена агенция по информационните комуникации, а след това заема длъжността заместник-директор на ОАО „Ростелеком“.

17. На 30 октомври 2002 г. умира **генерал-майор Колесник**, основният разработчик на щурма на двореца на президента Амин в Афганистан. През 1979 г. Колесник ръководи формирането и обучението на 154-и отделен спец. Отряд за Афганистан. През 1982–1992 г. Колесник заема длъжността началник на управлението на специалното разузнаване към ГРУ от Генералния Щаб на ВС на СССР.

18. На 5 ноември 2002 г. умира в автомобилна катастрофа **генерал-лейтенант Шатохин**, бивш командващ на авиацията на Федералната гранична служба на Русия. След прехвърлянето в резерва Шатохин е заместник на генералния директор на ОАО „Авиазапчасть“.

19. На 15 ноември 2002 г. автомобил на Федералната служба за специално строителство (ФССС) на РФ попада под обстрел в Грозни. В него е **генерал-лейтенант Шифрин**, началник на Военното експлоатационно-възстановително управление свързано с ФССС. Шифрин е ранен и умира.

20. На 17 ноември 2002 г. умира **армейски генерал Максимов**. През 1967–1969 г. е военен съветник в Йемен, през 1979 г. командва войските в Туркестански военен окръг. През 1984 г. става Главкомандващ войските на Южното стратегическо направление. От 1985 г. е Главкомандващ на Ракетни войски със стратегическо предназначение (РВСН) и заместник-министър на отбраната на СССР. От 1991 г. е Главкомандващ на Стратегическите сили за регулиране на СССР. През 1992 г. е командващ Стратегическите сили на Обединените въоръжени сили на ОНД.

21. **Генерал-полковник Трофимов** (1995–1997 г. – началник на Управлението на ФСБ в Москва и Московска области) е застрелян заедно със съпругата си на 10 април 2005 г. в близост до дома му. Убиецът е с маска и действа професионално, използвайки пистолет със заглушител. Убийството не е разкрито, но бившият началник на Управлението на ФСБ в Москва Савостиянов и все още живият Литвиненко са били сигурни, че генералът убит по политически причини.

22. През декември 2007 г. внезапно умира от „непредвидено спиране на сърцето и съпътстващ инфаркт“ първият заместник на службата на контраразузнаването на централния апарат на ФСБ **генерал-полковник Валерий Печонкин**. Съществува версия, че е лично замесен в неуспешната операция за ликвидирането на Александър Литвиненко в Лондон през ноември 2006 г.

23. На 21 февруари 2008 г. **генерал-полковник Власов**, и. д. ръководител на Службата за строителство и настаняване към МО се застрелва в кабинета си.

24. **Генерал-полковник Трошев**, командващ военните действия в Чечения и Дагестан (1995–2002 г.) загива на 14 септември 2008 г. във въздушна катастрофа на Боинг-737-500 в района на Перм.

25. На 29 декември 2008 г. в Махачкала е убит заместник-началникът на щаба на Северо-Кавказското регионално командване към Вътрешните войски на МВР на РФ **генерал-майор Липинский**. „Нива“-та на Липински е обстреляна от неизвестни лица. Генералът е ранен в гърдите и след като е откаран в болница, умира от загуба на кръв.

26. На 22 февруари 2009 г. в джип Toyota Land Cruiser, паркиран до ресторант „Паризиен“ на Ленинградски проспект с включен двигател, е открито тялото на о. з. **генерал-майор** от ФСБ на РФ **Рогачов**. Отначало милиционерите предположили, че Рогачев е починал от естествена смърт след неустановено заболяване, но след оглед в моргата от главата на починалия е изваден 9 мм куршум. Понеже Рогачов е бил доста внимателен човек и е бил убит в автомобила се, следователите предполагат, че е познавал убиеца, когото е пуснал в джипа си.

27. На 21 юни 2009 г. в Москва умира **генерал-майор Петров**, лидер на партията КПЕ и ръководител на опозиционния проект „Концепция за обществена безопасност“ (КОБ). Петров участва в разработването и изпитанията на космически системи „Енергия – Буран“. Въпреки официалната версия за естествената му смърт, привържениците на генерала и до днес твърдят че е бил отровен.

28. **Генерал-майор Иванов**, заместник-началник на ГРУ към Генералния щаб на Въоръжените сили на РФ, умира при твърде загадъчни обстоятелства. Трупът на Иванов е открит на 16 август 2010 г. (*тази година става фатална за мнозина генерали*). Разлагащото се тяло е намерено на брега на Средиземно море от жители на крайбрежно селце в Турция. За последен път е видян жив на противоположния бряг – в Сирия, когато е посетил строителната площадка в известния град Тартус, където в този момент се изграждат нови обекти на руската военно-морска база на Черноморския флот. След посещението си в базата Иванов отива на среща със сирийското разузнаване. Някъде в този момент изчезва. [Следва да се отбележи, че Иванов всъщност е вторият човек в руското ГРУ. Твърди се, че именно той е организирил серията от убийства на чеченци, живеещи в чужбина. Юрий Иванов също така е свързан и с въздушната катастрофа на Ту-154 в Смоленск, в която загиват президентът на Полша Лех Качински, почти цялото военно командване на Полша, както и редица полски политици и общественици.](#)

29. На 4 октомври 2010 г. **генерал-майор Чевризов**, бивш началник на разузнавателното управление към главния комисариат на вътрешни войски към МВР на Русия изстрелва в главата си куршум от пистолет-награда в предверието на дома си на улица „Веерна“ в Москва. Интересното е, че по време на чеченската война Чевризов е заместник-началник на разузнавателното управление и отговаря за изпълването на сили със специално предназначение.

30. Няколко дни по-късно след Чевризов се застрелва в гаража си в северната част на Москва и **подполк. от ФСБ Борис Смирнов**.

31. **Генерал-лейтенант Дубров** на 28 октомври 2010 г. внезапно умира след падане от платформа на влак в Балашихски район, Московска област. Дубров е председател на президиума на Руско-антифашистския комитет и член на координационния съвет на военно-патриотичните обществени организации в Русия. През февруари 2010 г. под председателството на генерал Дубров се провежда Общоруско офицерско съвещание, на което е взето решение за подготовката за смяна на режима на Путин–Медведев. На 7 ноември Дубров е трябвало да говори на митинга „Армията срещу Сердюков“ (*тогава Сердюкич е министър на отбраната на РФ*). Интересното е, че на този митинг не са могли да присъстват не само Дубров, но също така и генерал-лейтенант *Дебашвили*, който е намерен мъртъв в центъра на Москва, и генерал-лейтенант *Шаманов*, който на 30 октомври попада в автомобилна катастрофа в Тула.

32. На 30 октомври 2010 г. тялото на **генерал-лейтенант Дебашвили** е намерено в дом №28 на Комсомолски проспект в центъра на Москва.

33. **Генерал-полковник Ачалов** умира „след тежко и продължително боледуване“ на 23 юни 2011 г. Заместник-министър на отбраната на СССР (1990–1991 г.), министър на отбраната на РФ (22 септември–4 октомври 1993 г.) Ачалов е известен с непримиримата си позиция срещу режима. През есента на 1993 г. Ачалов е от лидерите на въстанието, което започва в Москва след блокадата на депутати от Върховния съвет на Русия. След въстанието е арестуван, но е освободен след амнистия през 1994 г. По-късно изисква уволнението на Сердюков, и е един организаторите на митинга през ноември 2010 г. преди който по загадъчни обстоятелства умират генералите Дубров, Чевризов и Дебашвили, а генерал Шаманов оцелява, но поради получените травми в катастрофата, попада в болница и не успява да присъства на митинга.

34. На 26 август 2011 г. **генерал-майор Морев** е открит мъртъв в кабинета си с куршум в главата. Морев е началник управление на

ФСБ на Тверска област. Преди това е началник управление в република Саха-Якутия.

35. **Генерал-лейтенант Шебаршин**, началник на разузнаването на КГБ (Първо главно) от 06.02.1989 г. до 22.09.1991 г., и. д. Председател на КГБ на СССР (от 22 до 23 август 1991 г.), на 30 март 2012 г. в апартамента си на 2-а Тверско-Ямска се самоубива с награден пистолет. Шебаршин е завършил МГИМО, знае четири езика, работи в Индия, Иран, Пакистан, Афганистан. Шебаршин е бил началник на Путин, когато е бил в КГБ.

36. **Армейски генерал Грачов**, министър на отбраната на РФ (1992–1996 г.), умира на 23 септември 2012 г. в Централната военна клиническа болница :Вишински“. Причина за смъртта е или инсулт или отравяне, или неизлечима болест, която го измъчва от дълго време. В официалното съобщение на МО се казва, че Грачов е починал от остър менингоенцефалит. Генерал Грачов подготвя държавен пуч, но в последния момент преминава към Елцин, ръководи е изтеглянето на войските от Източна Европа, след това обстрелван пред Белия дом през 1993 г., преговаря за съкращаване на ядрените оръжия, ръководи струпването на войски на територията на Приднестровието, Абхазия и Южна Осетия, както и прехвърлянето на руски миротворци в Босна. По негово време е Първата Чеченска война. Генерал Грачев със сигурност е знае много и това знание е отнесъл в гроба си без нито един ред мемоари след оставката си.

37. През декември 2012 г. по време на мистериозна въздушна катастрофа на частен хеликоптер Robinson R-44 умира ръководителя на разузнавателното управление към службата за контраразузнаване на централния апарат на ФСБ на Русия **генерал-лейтенант Олег Скопинцев**, който в по-голямата част от новинарските хроники на медиите е наречен просто „*един жител на Москва*“. Основния акцент от произшествието е смъртта на бизнесмена Фьодор Царев (известен в престъпните кръгове с псевдонима Краля на торфа), в чиято компания се е намирал и генерала на борда на хеликоптера. Също така по време на катастрофата на борда е бил и сина на экс-лидера на Росимущество Василий Петров, чието име също се опитаха да засекретят от ФСБ. И тримата умират.

38. На 19 април 2013 г. се самоубива **генерал-майор РВСН Бондарев**, преподавател в академията на Генералния щаб на ВС на РФ. Бондарев се обесва в банята на жилището си.

39. През нощта на 3 януари 2014 г. в апартамента си в Петербург се застрелва **вицеадмирал Устименко**, бивш заместник-командващ на Северния флот на Русия.

40. На 7 февруари 2014 г. прави опит за самоубийство **контраадмирал Апанасенко**, който се прострелва в главата с награден пистолет. Умира в болницата след няколко дни. Дъщерята на Апанасенко разказва, че причината за самоубийството е липсата на обезболяващи за баща ѝ, болен от рак.
41. На 18 март 2014 г. **генерал-майор о. з. Саплин** се самоубива с награден пистолет. Съобщено е, че Саплин се оплаквал от ужасни болки в главата, причинени от последен стадий на рак.
42. **Генерал-майор** от ГРУ **Гудков** се застрелва с награден пистолет на 8 юни 2014 г. в южната част на Москва. Гудков е „страдал от тежко заболяване и се самоубива поради депресия“.
43. На 16 юни 2014 г. **генерал-майор** от МВР **Колесников** (през 2012–2014 г. е заместник-началник на Главното управление за икономическа сигурност и противодействие срещу корупцията) се самоубива по време на разпит, скачайки през 6-ия етаж на сградата на Следствения комитет на РФ. Причините и обстоятелствата около смъртта му все още не са изяснени.
44. На 21 юли 2014 г. в работния му кабинет е открито тялото на **генерал-майор Мишанин** със смъртоносна рана в главата. От 2010 г. заема длъжността военен комисар на Нижегородска област. Преди това е командвал 205-а отделна механизирана бригада и 122-а механизирана дивизия. Причината за смъртта е определена като самоубийство.
45. На 3 януари 2015 г. е открит в работния си кабинет със смъртоносна рана в главата **генерал-майор Бучньов**, вътрешен министър на република Марий Ел. По версия на разследването се е самоубил с наградния си пистолет.
46. На 6 януари 2015 г. се обесва с кабел **генерал-лейтенант** от ВВС **Кудрявцев** „поради непосилни болки“ от рак.
47. **Генерал-майор Шушукин**, заместник-началник на щаба на ВДВ, умира на 27 декември 2015 г. от „спиране на сърцето“. Генерал Шушукин осъществява военното планиране и командва анексията на Крим през 2014 г. Преди това участва във военните операции в Северен Кавказ и в Югославия.
48. На 3 януари 2016 г. **генерал-полковник Сергун**, началник на ГРУ и заместник-началник на ГЩ на ВС, власти внезапно е „починал от масивен инфаркт“, според официалната версия. Длъжността на Сергун говори сама за себе си. Трябва да отбележим, че той има пряко отношение не само към анексията на Крим, но и към планирането на всички операции срещу Украйна. Носи отговорност както за подготвянето на почвата за превземането на градове в целия югоизток на страната, но и за окупацията от войските на РФ и техните наемници на Донецка и Луганска области,

които под строгото ръководство на Сергун се превърнаха в самопровъзгласилите се псевдорепублики „ДНР“ и „ЛНР“. Там и до ден днешен процъфтяват насилие, грабежи, мародерство и търговия с хора.

Името на Сергун може да бъде свързано и с катастрофата на Боинг-777 (полет МН17), който е свален с руска ракета „земя-въздух“ в района Торез на 17 юли 2014 г. Въпреки официалното съобщение, че Сергун е починал от сърдечна недостатъчност в Подмосковието, американската частна разузнавателна компания Stratfor информира, че всъщност Сергун е починал в Ливан на 1 януари 2016 г.

Списъкът не е окончателен и може да бъде допълван. Налице са сериозни основания да мислим, че след всяка значима операция на Кремъл следват безмилостни чистки в апарата на висшето военно ръководство. Мащабите на военните престъпления на Русия в Сирия и Украйна позволяват да предположим, че предстои поредният „генералски звездопад“. Пред повечето руски генерали има два пътя: да избягат и да молят за политическо убежище, като разкажат пред бъдещия трибунал подробности за военните престъпления на Путиновия режим, или да умрат в примката на диктатора.

Винаги има избор ...

Материалът е подготвен от Кристина Доброволска от международното сдружение [InformNapalm](#).

Превод: Тервел Крумов